

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 07.10.1964, sp. zn. 9 Co 412/64, ECLI:CZ:KSBR:1964:9.CO.412.1964.1

Číslo: 14/1965

Právní věta:

K výkladu § 99 odst. 1 zák. o rod.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 07.10.1964

Spisová značka: 9 Co 412/64

Číslo rozhodnutí: 14

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Výživné dítěte

Předpisy: 94/1963 Sb. § 99

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud ve Znojmě nevyhověl návrhu otce na snížení výživného k nezletilému J. B., stanoveného rozsudkem téhož soudu ze dne 11. 12. 1963 částku 200,- Kčs měsíčně.

V odvolání uplatňoval otec, že mu přibyla zákonná vyživovací povinnost k manželce.

Krajský soud v Brně rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Soudní rozhodnutí o výživném pro nezletilé děti lze změnit za podmínek stanovených § 99 odst. 1 zák. č. 94/63 Sb. Je zcela nepochybné, že důležitou změnou mající význam pro novou úpravu výživného je okolnost, že povinnému přibyla zákonná vyživovací povinnost k další osobě. Jde o takovou změnu, která se v možnostech povinného projevuje okamžitě a nerozhoduje tedy časový odstup od poslední úpravy výživného, jako je tomu např. u změn ve výdělcích povinného, kde se, jsou-li tyto výdělky kolísavé, vyžaduje delší časový odstup, aby mohlo být správně posouzeno, zda vůbec došlo ke změně.

Závěr soudu prvního stupně, že v daném případě nenastaly pro krátkost časového odstupu od posledního rozhodnutí podstatné změny v poměrech, je předčasný a nemá oporu ve výsledcích řízení. Otec nezletilého dítěte uplatňoval, že se dne 18. ledna 1964 oženil a že mu tím přibyla zákonná

povinnost k manželce. Okresní soud dospěl k závěru, že nenastala změnou poměrů, aniž vůbec pro takový závěr postačující podklad. V odůvodnění svého rozhodnutí se v rozporu s ustanovením § 154 odst. 1 o. s. ř. dovolává zprávy, došlé soudu dodatečně až po vyhlášení rozsudku. Ani tato zpráva však nerozptyluje pochybnosti o tom, zda otcí přibyla vyživovací povinnosti k jeho manželce. V uvedené zprávě MNV v K. ze dne 25. dubna 1964 se totiž praví, že otcova manželka byla zaměstnána a neuvádí se v ní, zda je zaměstnána.

Pro posouzení otázky, zda otcí přibyla vyživovací povinnost k manželce, není ovšem rozhodné jen to, zda jeho manželka je či není zaměstnána. Je-li zaměstnána a má-li takový příjem, že z něho může uhradit své osobní potřeby, ¹⁾ pak jejímu manželovi vyživovací povinnost nevznikla a nemůže se jí proto dovolávat v řízení o snížení výživného, které je povinen platit nezletilému dítěti. Není-li zaměstnána, nutno se zabývat tím, z jakého důvodu nemá svůj vlastní příjem. Nemůže-li být zaměstnán důvodně, např. proto, že je nemocná, práce neschopná, nebo proto, že pečuje o malé dítě a společnou domácnost, a není-li z tohoto důvodu s to přispívat přiměřeným dílem na uspokojování potřeb rodiny, nebo jestliže svůj příspěvek na uspokojování potřeb rodiny vyvažuje péčí o děti a společnou domácnost, pak má zákonný nárok na výživné vůči svému manželovi a tento se může dovolávat této vyživovací povinnosti v řízení o změně výživného k jiné osobě. Jestliže ale není zaměstnána bezdůvodně a neplní-li svou povinnost k rodině podle § 19 zák. č. 94/63 Sb., pak nárok na výživné nemá a manžel se nemůže odvolávat toho, že k ní má vyživovací povinnost a z tohoto důvodu se domáhat úpravy výživného k jiné osobě.

Jak tomu je v daném případě, není možno na základě dosavadních výsledků řízení posoudit. Otázka, zda manželka otce nezl. dítěte je zaměstnána, resp. není-li zaměstnána, z jakých důvodů tomu tak je, musí být nejprve objasněna, aby mohlo být posouzeno, zda se otec domáhá snížení výživného právem.

1) Srov. i § 91 odst. 2 věta druhá a § 96 odst. 2 zák. o rod.